

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14551,Strajk-w-Wyzszej-Szkole-Inzynierskiej-im-Kazimierza-Pulaskiego-w-Radomiu-26-X-13.html>
19.05.2024, 18:35

Strajk w Wyższej Szkole Inżynierskiej im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu 26 X – 13 XII 1981

Hasło wydrukowane w **Tom I**

Strajk w Wyższej Szkole Inżynierskiej im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu 26 X – 13 XII 1981, jeden z najdłuższych protestów w PRL. 17 X 1981 o godz. 9.00 uchwałą KZ „S” ogłoszono pogotowie strajkowe na WSI, powołano KS w składzie: przewodniczący Janusz Walasek, z-ca Witold Zamkowski, Elżbieta Zahorska, Jacek Mężyk, Witold Smyk; nast. KS przejął kompetencje KZ.

Protestujący postulowali: odwołanie z funkcji rektora prof. Michała Hebdy w związku z mianowaniem go na to stanowisko ze złamaniem obowiązujących procedur, jego apodyktycznym stosunkiem do pracowników oraz uległością wobec władz partii i in. służb komunistycznego państwa; wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko przewodniczącemu Kolegium Rektorskiego; przeprowadzenie referendum nad wariantami ordynacji wyborczej obowiązującej na uczelni; zaprzestanie represji za działalność związkową. Pośrednią przyczyną strajku była próba włączenia się strajkujących w proces demokratyzacji życia społecznego w kraju, chęć przeprowadzenia zmian na fali odnowy prowadzonej przez „S” i wyrażenie niezadowolenia wobec władz z panującego na uczelniach porządku. 26 X 1981 rozpoczęto strajk okupacyjny (w krótkim czasie objął całą uczelnię); negocjacje ze stroną rządową z ramienia protestujących prowadzili m.in.: Kazimierz Jezuita, W. Zamkowski, J. Mężyk, Ryszard Świetlik, E. Zahorska; wydawano niezależny „Biuletyn Strajkowy”, który relacjonował istotne fakty z kraju i Regionu, przedstawiał ważne wydarzenia z przebiegu strajku.

28 X 1981 delegacja strajkujących spotkała się z delegacją Senatu WSI, lecz nie osiągnięto porozumienia; wzrastała liczba uczestników protestu, w szczytowym momencie strajk zgromadził 400 osób: pracowników i studentów.

Protestujących wsparli duchowo bp Edward Materski oraz duszpasterz akademicki ks. Jerzy Banaśkiewicz; w 5. dniu strajku doszło do spotkania KS z Komisją składającą się z profesorów kilku szkół technicznych, na którym przedstawiono swoje stanowiska; w środowiskach akademickich w całym kraju wzrastało poparcie dla protestu, m.in. wsparła go Konferencja Rektorów Polskich Szkół Akademickich.

13 XI 1981 w Radomiu spotkali się przedstawiciele polskich szkół wyższych, powołano Akademicki KS z zadaniem koordynowania studenckich akcji protestacyjnych w kraju. 19 XI 1981 władze wstrzymały wypłatę wynagrodzeń i stypendiów dla strajkujących, następnie przedłużały konflikt i negocjacje, by skłócić i doprowadzić do rozbicia środowiska akademickiego. „S” wyższych uczelni zwróciła się do KK „S” z prośbą o ogłoszenie strajku we wszystkich uczelniach; do 1 XII 1981 pozytywnie na apel odpowiedziało ponad 70 szkół wyższych (na ogólną liczbę ok. 100); 2 XII 1981 MKR Ziemia Radomska zaapelowała do zakładów pracy w Regionie o pomoc materialną dla strajkujących w WSI; Lech Wałęsa ogłosił pogotowie strajkowe w całym kraju. 3 XII 1981 w Radomiu odbyło się posiedzenie Prezydium KK z udziałem przewodniczących ZR z całego kraju, na którym m.in. zaapelowano o niezwłoczne rozwiązanie konfliktu w WSI.

Próby osiągnięcia kompromisu podejmowane przez KS podczas rozmów z przedstawicielami Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki nie przyniosły rezultatu. 13 XII 1981 nad ranem ZOMO zmusiło protestujących do opuszczenia uczelni i zakończenia strajku.

Konrad Słowiński

[Radom](#), [Region Ziemia Radomska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)